

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
**Digital Leadership of School Administrators in Piyamit Consortium, Under
the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani**

จุฑามาศ กมล และ สุภาวดี ลาภเจริญ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Juthamas Kamol and Supawadee lapcharoen
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Juthamas@tbs.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามวุฒิ การศึกษา ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ประชากรได้แก่ ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 513 คน จาก 5 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตปิยมิตร สุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกนได้กลุ่ม ตัวอย่าง 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.966 มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อพบความ แตกต่างจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของครูโดยภาพรวมและรายด้านมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เรียงตามคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการ สื่อสารดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล 2) ครูที่มีวุฒิ การศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน ในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่ แตกต่างกัน 3) ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

* วันที่รับบทความ: 28 มีนาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 20 เมษายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 21 เมษายน 2565

โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่แตกต่าง

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstracts

This research aimed to study and compare the digital leadership of school administrators in Piyamit Consortium, under the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani, based on levels of education, work experience and school sizes. The population used in this research was 513 teachers from the schools in Piyamit Consortium, the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani district schools from 5 schools. Sampling using tables of Krejcie and Morgan were 217 people. The instrument used for data collection in this research was a 5-rating-scale questionnaire with the reliability value of 0.966 and the index of item objective congruence between 0.80-1.00. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, average, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and Scheffe's comparison test.

The results were as follows: 1) The digital leadership of school administrators in Piyamit Consortium, under the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani was at high levels, both in overall and each aspect in the following order, with the first one as the highest: Digital communication, digital literacy, vision, and digital culture and 2) The teachers with different levels of education and work experience had no different opinion towards digital leadership of school administrators in Piyamit Consortium, under the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani and 3) The teachers from different school sizes had different opinion towards digital leadership of school administrators in Piyamit Consortium, under the Secondary Education Service Area Office, Pathum Thani in overall aspect and the aspect of digital culture at statistical significance level of 0.05. No significant difference was observed in other aspects.

Keywords: Digital Leadership; School Administrators

บทนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้คนในสังคมต้องปรับตัวเข้าสู่แวดลอมดิจิทัล ซึ่งสะท้อนถึงวิธีการเรียนในปัจจุบัน ที่มีอิทธิพลจากเทคโนโลยีดิจิทัล การเรียนการสอนได้สร้างรอยต่อจากห้องเรียนสู่การเรียนรู้ในบริบทจริงผ่านช่องทางสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และโลกออนไลน์ และเป็นตัวผลักดันที่สำคัญในการสร้างแรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนรู้ ในมุมมองภาคการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมากโดยตรง สามารถเป็นเครื่องมือในการขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ แต่ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลจะเปลี่ยนรูปแบบวิธีการในการเรียนรู้ทำให้งานที่ยุ่งยากง่ายขึ้น และปรับกระบวนการเรียนรู้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน แต่ก็ยังจะไม่สามารถแทนที่ครูได้ในอนาคตอันใกล้ ดังนั้นการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในด้าน

ลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นผลมาจากเทคโนโลยีดิจิทัล รวมไปถึงเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในยุคสมัยปัจจุบันและในอนาคต (ธานินทร์ อินทวิเศษและคณะ, 2562 : 478)

ในสภาวะที่เกิดการแพร่ระบาดของไวรัส covid-19 ในปี 2563 มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการทำงานของทุกคนในทุกหน่วยงานซึ่งต่างก็ต้องเรียนรู้ปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่รุนแรง ทำให้เกิดความเด่นชัดในความสำคัญของเทคโนโลยี Digital มากขึ้น เนื่องจากทุกหน่วยงานองค์กรรวมถึงสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันของบุคลากรเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปได้อย่างปกติแม้สถานการณ์ไม่ปกติก็ตาม ทั้งนี้เป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าภาวะผู้นำดิจิทัลนั้น เป็นแบบภาวะผู้นำที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาใช้ในสถานการณ์เช่นนี้ เนื่องจากทุกคนต่างต้องพึ่งพาเทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานและโดยเฉพาะในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งก่อให้เกิดวิถีปกติใหม่ (New Normal) ในการทำงานและการเรียนการสอน (ดารุวรรณ ถวิลการ, 2564 : 216)

การเปลี่ยนแปลงของภาวะผู้นำและการบริหารที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัล ผู้นำมีบทบาทสำคัญต่อองค์การในการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ให้บุคลากรในองค์การปฏิบัติตาม หากผู้นำวางแผนผิดพลาดจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์การ ดังนั้น ผู้นำจะต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และมีความรับผิดชอบสูงและมีความทันสมัยที่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ในการบริหารจัดการ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษารวมถึงแนะนำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ และสามารถเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องรวมถึงร่วมกันตระหนักถึงโทษและประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัล มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครู บุคลากร และนักเรียนในสถานศึกษา (รุ่งรัตน์ พลชัย, 2563 : 60)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล 4 ด้าน ประกอบด้วย การสื่อสารดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล เพื่อผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกิดความตระหนักในความสำคัญจำเป็นของการใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลในการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายความสำเร็จ และนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของตนเอง โดยจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้าผ่านการกำหนดนโยบาย นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทุกคนมีความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และวิถีปฏิบัติที่สอดคล้องรับกับดิจิทัลอย่างเป็นปกติใหม่ โดยจะต้องอาศัยการสื่อสารดิจิทัล ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสู่ประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนสภวิทยเขตปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 513 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนสภวิทยเขตปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 217 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปิดตารางของ Cohen (Cohen, Manion, and Morrison, 2011 : 147) เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำมาหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยการแบ่งแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นภูมิ (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2561 : 87)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามในรูปแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและโรงเรียน ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามในรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การสื่อสารดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การรู้ดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ปทุมธานี โดยทำการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลจากนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยสังเคราะห์ องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล จากการศึกษาของ Sheninger (2014 : 54), Sullivan (2017 : online), เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559 : ออนไลน์), จิรพล สังข์โพธิ์, สุวรรณ จันทิวาสารกิจ และเสาวนีย์ อยู่ศิริรัมย์ (2560 : ออนไลน์), ชูชาติ พุทธลา (2561 : 65), ภาณุมาศ จันทรศรี (2562 : 99), ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562 : 285-294.), ชีวิน อ่อนลออ และคณะ (2563 : 108-119), สุขญา โกมลวานิช (2563 : 77), ญัฏฐณิชา พรปทุมชัยกิจ (2564 : 50-64), ทศพล สุวรรณราช (2564 : 160-177.), เอกรัตน์ เชื้อวังคำ (2564 : 88), เลอศักดิ์ ตามา (2564 : 224-240) และจิตรกร จันทรสุข (2564 : 36-49) ใช้เกณฑ์จากองค์ประกอบที่มีความถี่สูง (ความถี่ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป) ได้องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วย 4 ด้าน ประกอบด้วย การสื่อสารดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การรู้ดิจิทัลและการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล เป็นแนวทางที่ใช้ในงานวิจัย 2) กำหนด คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้จากการสรุปองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา 3) สร้างข้อคำถาม ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในแต่ละข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดขึ้น 4) นำ แบบสอบถามที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้แบบสอบถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะ 5) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence -IOC) ได้ค่าตั้งแต่ 0.80 - 1.0 6) นำแบบสอบถาม ที่แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความ สมบูรณ์และนำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbrash's Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbrash) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.966

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ขอนหนังสือขออนุญาตแจก แบบสอบถามและเก็บข้อมูล จากผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) นำ หนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล เสนอผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี 3) จัดส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form ให้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 217 คน ระหว่างวันที่ 31 มกราคม - 14 กุมภาพันธ์ 2565 4) ผู้ศึกษาได้รับการตอบ แบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 211 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.24 ของแบบสอบถามทั้งหมด ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) วิเคราะห์เพื่อบรรยายลักษณะทั่วไปของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ของข้อมูล 2) วิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นรายด้านและภาพรวม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกความหมาย 5 ระดับ (Semantic Differential) เป็นรายข้อและรายด้าน โดยยึดเกณฑ์เกณฑ์การวัดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 30)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3) เปรียบเทียบความแตกต่างตามวุฒิการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t- test) เปรียบเทียบความแตกต่างตามประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Multiple Comparison Method) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

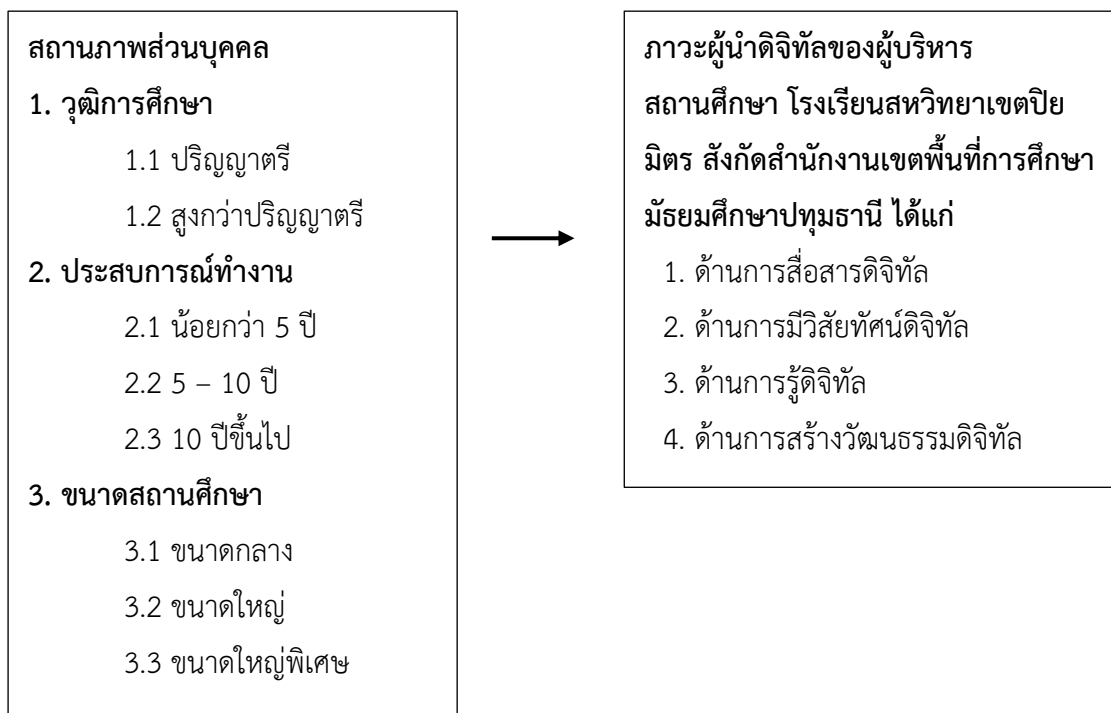
6.2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test และ F-test (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Multiple Comparison Method)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 66.35 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 33.65 ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 โดยส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาคือขนาดใหญ่ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 และขนาดกลางจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัด
สทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้าน
(n=211)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของครู		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.16	0.71	มาก
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.02	0.80	มาก
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.10	0.76	มาก
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	3.96	0.83	มาก
รวม	4.06	0.74	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) โดยเรียงลำดับ
จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{x} = 4.16$) ด้านการรู้ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.10$) ด้านการมี
วิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.02$) และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ($\bar{x} = 3.96$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนก
ตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

(n=211)						
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	วุฒิการศึกษา				t	Sig
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.18	0.68	4.13	0.75	0.514	0.608
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.06	0.76	3.95	0.86	0.895	0.372
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.12	0.75	4.07	0.79	0.406	0.685
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	3.98	0.83	3.94	0.84	0.268	0.789

รวม	4.08	0.72	4.02	0.79	0.541	0.589
-----	------	------	------	------	-------	-------

จากตาราง 2 พบว่า ครูในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ระหว่างครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน

(n=211)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา		ประสบการณ์ทำงาน						F	Sig
		น้อยกว่า 5 ปี		5 - 10 ปี		10 ปีขึ้นไป			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.	ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.27	0.66	4.05	0.84	4.18	0.59	1.542	0.216
2.	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.18	0.66	3.86	0.93	4.05	0.74	2.817	0.062
3.	ด้านการรู้ดิจิทัล	4.18	0.69	3.96	0.87	4.17	0.70	1.883	0.155
4.	ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.10	0.71	3.82	0.95	3.99	0.80	1.880	0.155
รวม		4.18	0.65	3.92	0.87	4.09	0.67	2.143	0.120

จากตาราง 3 พบว่า ครูในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) ตั้งแต่ 5-10 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และ 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครู ที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไป พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน

(n=211)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดสถานศึกษา						F	Sig
	ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.26	0.50	4.26	0.65	4.08	0.76	1.830	0.163
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.15	0.49	4.14	0.77	3.92	0.83	2.192	0.114
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	4.22	0.54	4.24	0.71	3.98	0.81	3.029	0.051
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.13	0.52	4.18	0.76	3.78	0.88	6.166*	0.003
รวม	4.19	0.48	4.20	0.68	3.93	0.79	3.150*	0.034

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ครูในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดกลางมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) และขนาดใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครู ที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé's Multiple Comparison Method) ดังตาราง 5 และตาราง

ตาราง 5 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขต
ปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดสถานศึกษา	ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{X}$	4.19		4.20		3.93	
1. ขนาดกลาง	4.19			0.01		-0.26	
2. ขนาดใหญ่	4.20					-0.27*	
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	3.93						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมสูงกว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 6 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสภวิทยเขต
ปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล จำแนก
ตามขนาดโรงเรียน

ขนาดสถานศึกษา	ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{X}$	4.13		4.18		3.78	
1. ขนาดกลาง	4.13			0.05		-0.35	
2. ขนาดใหญ่	4.18					-0.40*	
3. ขนาดใหญ่พิเศษ	3.78						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสภวิทยเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล สูงกว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของครูโดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามคะแนนค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการรู้ ดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยุคดิจิทัลที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับการศึกษา เทคโนโลยี ต่างเข้ามามีบทบาทเป็นสื่อที่เพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ ช่วยในการบริหารจัดการให้มีความสะดวก รวดเร็วและประหยัดทรัพยากรยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำดิจิทัลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร สามารถสร้างกลยุทธ์และข้อตกลงร่วมกันในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ครูใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้เรียน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ สุภวัช เชาวันเกษม , วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ และสุตารัตน์ สารสว่าง (2563 : 86) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้อง กับ เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564 : 225) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนใน สังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน พบว่า

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและราย ด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้ครูมีความเข้าใจตรงกันในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และแนวทางในการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนและส่งเสริม การทำงานร่วมกัน รวมทั้งแลกเปลี่ยน ประชุมในการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเกิดประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนภายใต้การบริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่มีการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ชลนที พัวสี และสุภาวดี ลาภเจริญ (2564 : 56) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสทวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ได้รับนโยบายและกลยุทธ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในทิศทางเดียวกัน โดยมีวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำในการส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาใช้บูรณาการในการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนสอดคล้องกับ ทศพล สุวรรณราช (2564 : 161) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี พบว่า ประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ญัฐณิชา พรพทุมชัยกิจ, อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ และพงษ์ศักดิ์ ทองพินซัง (2564 : 50) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดโรงเรียนต่างกัน ในการบริหารงานย่อมมีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละขนาดโรงเรียน รวมทั้งผู้บริหารมีความสามารถในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ครูและนักเรียนรวมทั้งบริบททางด้านความพร้อมของสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทศพล สุวรรณราช (2564 : 161) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรีผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564 : 225) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัย เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสารดิจิทัลและสามารถแนะนำครูให้ใช้การสื่อสารดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง

1.2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีกลยุทธ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปฏิบัติในสถานศึกษา

1.3 ด้านการรู้ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการแบ่งปันข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ให้กับครูและบุคลากรโดยใช้สื่อดิจิทัล

1.4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการบริหารจัดการให้บุคลากรทำงานอย่างมีระบบแบบแผน จนเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการส่งเสริมให้ครูสร้างช่องทางการติดต่อและการเรียนการสอนที่หลากหลายกับผู้เรียนผ่านสื่อดิจิทัล

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความตื่นตัว สนใจ ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง

- จิตรกร จันทรสุขและจิรนนท์ วัชรกุล. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15 (2), 36-49.
- จิรพล สังข์โพธิ์, สุวรรณ จันทิวาสารกิจ และเสาวนีย์ อยู่ดีรัมย์. (2560). ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล กรณีศึกษา : องค์กรไอทีและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2564. แหล่งที่ <http://www.cio.citu.tu.ac.th/cio2017/?p=410>.

- ชลนที พัวสีและสุภาวดี ลาภเจริญ. (2564). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. *สภากาชาดศึกษาศาสตร์*. 8 (2), 56-64.
- ชีวิน อ่อนละอ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา และสวิตา อ่อนละอ. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*. 10 (1), 108-119.
- ชูชาติ พุทธมาลา. (2561). องค์ประกอบภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐณิชา พรปทุมชัยกิจ, อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐและพงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15 (2), 50-64.
- ดาวรรณ ถวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัล. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทศพล สุวรรณราช. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 7 (3), 160-177.
- ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *ครุศาสตร์สาร*. 13 (2), 285-294.
- ธานินทร์ อินทวิเศษและคณะ. (2562). เทคโนโลยีและนวัตกรรมกับการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 12 (6), 478-494.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุริยาสาน.
- ภานุมาศ จันทศรี. (2562). โมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา: การวิจัยแบบผสมผสานวิธี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร. วิทยาเขตอีสาน*. 1 (3), 60.
- เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*. 15 (38), 224-240.

- สุชนา โกมลวานิช. (2563). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาวช เชาวน์เกษม, วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ และสุตารัตน์ สารสว่าง. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *Educational Management and Innovation Journal*. 3 (3), 85-99.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2561). การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559) . การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management inDigital Era). ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2564. แหล่งที่ <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3>
- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ และวัลลภา อาริรัตน์. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22*. 25 มีนาคม 2564. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research methods in education (7th Ed.)*. New York: Routledge
- Likert, R. (1967). *The human organization*. New York: McGraw - Hill
- Sullivan, L. , (2017). 8 Skills Every Digital Leader Needs. *Online*. Retrieved May 5, 2021, from <https://www.cmswire.com/digital-workplace/8-skills-every-digital-leaderneeds/>
- Sheninger, E. (2014). *Digital Leadership: Changing paradigms for changing times*. California: United States of America.